

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Når hr. Anders Fogh Rasmussen nu skal til at svare på hr. Frank Aaens spørgsmål om forholdene i efteråret 1992, vil jeg godt bede hr. Anders Fogh Rasmussen om at forklare, hvordan den daværende regering – som hr. Anders Fogh Rasmussen også var en del af – så på Richard Mikkelsens rolle som formand for bestyrelsen i Finansieringsfonden af 1992. Det var en af de ting, der blev drøftet. Var det en politisk rolle? Var det noget, der skulle borge for det forretningsmæssige indhold, grundlag i en eventuel aftale? Er der ikke allerede her, som der også står i vores forslag til vedtagelse, lagt nogle spor, som ingen efterfølgende regering er vejet fra? Det kan danne grundlag for en påtale, og det er også derfor, vi kritiserer skiftende regeringer; men jeg vil godt bede hr. Anders Fogh Rasmussen om at forholde sig til dette udsagn.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Hr. Frank Aaen fortsætter sine forsøg på ligesom at aflede opmærksomheden fra det, det egentlig drejer sig om, ved at prøve at rode den tidligere regering ind i noget, den overhovedet ikke har haft noget med at gøre, nemlig aktiebyttet. Men lad os endelig tage fat på det.

Jeg kan godt sige til hr. Frank Aaen, hvad der var den daværende regerings meget klare politik, som det også fremgår lysende krystalklart af beretningen fra undersøgelseskommissionen. Det har daværende lagmand Atli Dam og daværende finansminister Jørgen Sundstein nemlig udtalt sig om til undersøgelseskommissionen. Hr. Frank Aaen kan bl.a. læse i bind 1, side 382, at disse to repræsentanter for det færøske landsstyre har været i stand til at referere, at daværende statsminister Poul Schlüter på mødet med dem sagde, at den danske stat ville afslå at støtte Føroya Banki, hvis der på et tidspunkt skulle blive behov herfor. Poul Schlüter gav dette svar på et spørgsmål, som blev stillet af Atli Dam og Jørgen Sundstein, og Sundstein forklarede videre, at Poul Schlüter havde understreget, at »støtte til Føroya Banki var udelukket, allerede fordi den var ejet af et andet privatejet pengeinstitut.«

Det var altså den daværende regerings politik, at støtte til Føroya Banki var udelukket, fordi den var ejet af Den Danske Bank, og så er

den sag ikke længere. Hele den sag med aktiebytte og frigørelsen af Den Danske Bank fra dens forpligtelser på Færøerne er først kommet op efter regeringsskiftet den 25. januar 1993, så derfor får hr. Frank Aaen intet som helst ud af at prøve at trække et spor tilbage til oktober 1992, og det gør hr. Bjørn Elmquist derfor heller ikke.

Der var på det tidspunkt ikke antydningstale om at lave aktiebytte og løse Den Danske Bank fra dens forpligtelser. Det er alt sammen kommet op efter det tidspunkt, hvor bl.a. hr. Bjørn Elmquists parti indtrådte i regeringen, og her kan jeg i øvrigt helt henholde mig til de udtalelser, økonomiministeren kom med, hvor jeg med glæde noterede mig, at økonomiministeren ingen anledning havde til at kritisere den model, der i sin tid blev lavet.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg vil gerne vende tilbage til en af de indledende bemærkninger, hr. Anders Fogh Rasmussen gjorde. Han sagde nemlig, at regeringen ikke opfattede færingerne som en ligeværdig modpart, og jeg må indrømme, at jeg blev lidt forvirret, for hvad var det for en regering, hr. Anders Fogh Rasmussen talte om? Var det Schlüterregeringen eller Nyrupregeringen?

Når jeg blev forvirret, skyldes det, at det klart fremgår af rapporten, at der overhovedet ikke var faste, stabile kommunikationslinjer mellem den danske regering og Færøernes landsstyre i hr. Schlüters regeringsperiode, i hvert fald ikke omkring 1992 i forbindelse med denne sag. Da den første Nyrupregering tiltrådte, var der ikke faste, stabile kommunikationslinjer overhovedet, der var usikkerhed, og det var tilfældigt, hvornår og hvordan færingerne blev informeret om hele sagsforløbet. Det var faktisk alene på grund af rigsbombudsmand Bent Klinte, at færingerne i september-oktober blev informeret om, at det stod galt til. Den 29. september gav han udtryk for – og det fremgår af rapporten – at han var beklemmt over, at han sad inde med en viden, som færingerne ikke havde, og på den baggrund fik han allernådigst lov til at give færingerne en information om forholdene. Vidner det om respekt for en ligeværdig modpart? Jeg synes det ikke, og derfor blev jeg lidt forvirret over det, hr. Anders Fogh Rasmussen sagde.